

Preek van ds. Wesdorp, Wijkgemeente Oude Kerk te Zoetermeer

Gehouden op de 2e Zondag van Pasen, 19 april 2020

Schriftlezing 1: Markus 16: 9 - 18

Schriftlezing 2: 1 Korinthe 15: 12 - 22

Uit het Liedboek:

Psalm 81: 1,2,5,7,8,9

Lied 635

Lied 619: 1,4,5

Lied 623: 1,7

Lied 641

ONGELOFELIJK PASEN [Preek over Markus 16:11,13,14]

Gemeente van onze Here Jezus Christus,

Over dit laatste gedeelte van het evangelie naar Marcus bestaat het vermoeden dat het een toegevoegde bladzijde is. Alsof de laatste oorspronkelijke bladzijde eruit gescheurd is geweest. Dat gebeurt met boeken, zoals met stuk gelezen Bijbels. In de oudste overgebleven handschriften eindigt het Markusevangelie met vers 8. De evangelist vertelt over de vrouwen, die van het geopende graf wegvluchtten, zij waren bevangen door angst en schrik. Ze vertelden niemand iets, want ze waren bang. Punt.

Dat roept vragen op. Moet een evangelie zo eindigen? Met angst en schrik? Is er niet meer te vertellen, de vreugdevolle uitroep: de Heer is waarlijk opgestaan? Er is een verhaal later aan toegevoegd om het Evangelie compleet te maken.

Als dit stuk later is toegevoegd, dan kan het niet van de hand van Marcus zijn, en dan is het niet echt, vindt men. Toch komt dit stukje tekst ergens vandaan. Ook oud. Als het niet van Marcus is, dan van iemand, die uit de kring dichtbij de apostelen komt. Iemand, die getuigen heeft gehoord en gezien. Inhoudelijk sluit dit stukje goed aan bij het geheel van het evangelie.

Want het is confronterend. Het houdt de spiegel voor. De betrouwbaarheid van dit stukje zit 'm hier in, dat het kritisch is. Kritisch op de mensen, op de eigen mensen van Jezus zelf. Dat is kenmerkend voor de Bijbel. Het is geen blinkende glorie van gelovige mensen, integendeel. Het getuigt wel van het gezag van onze Heer Jezus. Het getuigt onomwonden van de opstanding van Christus.

Achter de menselijke schrijver zit het werk van de Heilige Geest, die de gemeente van Christus iets wil duidelijk maken. In de eerste plaats: de opstanding van Jezus Christus is een diep geheim en het blijft een geheim. Alleen wie de Heer liefheeft, die wordt in het geheim ingewijd. De liefde is de weg tot de overtuiging van het geloof.

Het tweede wat de Heilige Geest wil duidelijk maken: de opstanding van Christus is een gebeuren, dat mensen niet verzonnen hebben. Zelfs de naaste discipelen, de intiemste vrienden konden niet geloven, dat Jezus was verrezen. Enerzijds staan zij als mensen dicht bij

ons, anderzijds, dat zij toch tot de verkondiging van de levende Heer zijn overgegaan, bewijst dat zij door een ingrijpende ervaring zijn gegaan. Dit hebben zij niet uit zichzelf.

Ten derde bemoedigt de Heilige Geest ons, dat het geloof in de opgestane Jezus niet maar een overtuiging is, maar dat er wat met je gebeurt. Het meest positieve wat een mens overkomen kan. Bij deze drie punten wil ik stil staan: ten eerste, de liefde is het geheim, de liefde is de weg om de opgestane Jezus te ontmoeten, ten tweede, Pasen is geen verzinsel van mensen, ten derde, het geloof is de kracht tot behoud.

1. Punt één. De opstanding van Christus is een geheim. Niemand is erbij geweest, toen het graf geopend werd. De vrouwen vonden een geopend graf, een leeg graf. Een verborgen Jezus. Niemand zag Hem. Dat is de oorzaak van ongeloof. Geen van de mensen kan toch geloven dat een dode weer levend wordt. Dat deden de eigen vrienden van Jezus niet eens.

Dan verschijnt Jezus apart aan Maria Magdalena. Een vrouw. Zij stond in een bijzondere verhouding tot Jezus. Jezus had haar bevrijd van de duistere machten. Maria had Jezus gevolgd, overal. Zij had haar Heer bijzonder lief. Wat zal de ontredding voor haar ontzettend geweest zijn, toen haar Meester gestorven was. Maar zie, op die vroege zondagmorgen roept de Heer haar bij haar naam. Haar bevrijder staat levend voor haar. Hij heeft de dood achter zich gelaten. Jezus verschijnt aan Maria om haar te troosten, dat zij voor altijd bevrijd zal zijn.

De opgestane Heer verschijnt aan een vrouw, die bijzonder lief heeft. Een zuster der gemeente. Zij is de eerste. Daarin is Maria een geweldige bemoediging voor alle zusters der gemeente. Hoezeer de vrouw in de geschiedenis achtergesteld is geweest, de Heer heeft geen enkele mindere achting voor u. De Heer roept u bij uw naam. Hier bezoekt de opgestane Heiland een vrouw, om alle vrouwen te bemoedigen, dat zij bij God bevoorrecht zijn. Door hun liefde gaan zij de mannen voorop. Door uw liefde zult u de opgestane Heer ontmoeten. Ook al ziet u Hem niet, uw liefde leidt u tot de kern van het geheim. Heb Jezus lief, en u bent gered en voor eeuwig behouden.

De achterstelling van de vrouw blijkt uit het volgende. In haar blijdschap gaat Maria het aan de leerlingen uitbazuinen, dat de Heer leeft. Maar wie gelooft dat nou? Wie gelooft nu een vrouw. En dan eindigt dit moment eigenlijk bitter: haar getuigenis stuit op ongeloof. Ongeloof bij de mannen broeders apostelen. Dat is het eerste.

2. Ten tweede verschijnt de opgestane Jezus aan twee volgelingen, die een wandeling door het veld aan het maken zijn. Bij deze twee denken wij onwillekeurig aan de Emmaüsgangers, maar dat hoeft niet zo te zijn. Want deze twee volgelingen herkenden de Heer in deze gedaante wel, de Emmaüsgangers herkenden Hem niet. In deze gedaante zal Jezus zich aan hen kenbaar gemaakt hebben als de levende Heer, opgestaan uit de doden, en deze twee zijn tot geloof gekomen. Het zijn niet twee apostelen, maar twee broeders uit de bredere kring. Geen vooraanstaanden. Dit gegeven mag alle mensen bemoedigen, dat onze Heer niet eerst de belangrijke mensen opzoekt. Maar eerst zoekt Hij die mensen op, die voorbijgezien zijn. De Heer kent u, wie u bent en waar u bent en wat u bent. Niet uw positie, maar uw liefde en geloof brengt u dicht bij de Heer, uw liefde leidt u tot de kern van het geheim.

Jezus Christus zal altijd een ver geheim blijven voor wie Hem niet liefhebben. De Heer verzamelt dan ook geen vereniging van deskundigen, maar een gemeente waarin de liefde woont. Waar liefde woont, daar gebiedt de Heer zijn zegen.

Als deze twee getuigen bij de binnenste kring van discipelen komen, stuit weer hun ongelooft ons tegen de borst. Twee keer hebben zij gehoord, drie getuigen staan er voor hen die zeggen dat Jezus leeft. Op het getuigenis van twee en drie bestaat de zaak nog niet voor hen. Zij geven zich over aan hopeloze treurnis. Zij rouwen om hun dode Heer en zie, plotseling staat Hij in hun midden. En dit troepje ongelovigen geeft de Heer de opdracht om het evangelie van de levende Heer te verkondigen.

Wat staan zij dicht bij ons, deze ongelovige discipelen. Moeten wij hen hun ongelooft verwijten? Jezus bestraft hen er om, maar hoe kwalijk is het de mensen te nemen, dat zij niet kunnen geloven dat een dode tot leven gewekt wordt? Het is immers onze ervaringsdeskundigheid dat leven en sterven een eenrichtingsverkeer is? Wie van ons zou geloven, dat hij een levende Jezus zou zien? Welke theorieën zouden wij niet uitdokteren om ons gezonde verstand overeind te houden en de verrijzenis voor ongelooftwaardig te houden? Talloze theorieën zijn inderdaad verzonnen, van schijndood tot persoonsverwisseling toe.

En zie, dwars tegen alle ongelooft in bouwt God zijn kerk. God laat zich niet tegenhouden door mijn ongelooft. God wordt niet uit het veld geslagen door uw twijfels. Maar door de verschijning van hun Heer zijn de ongelovige apostelen overtuigd en getuigen zij van de levende Jezus.

3. Dit brengt ons bij ons derde punt: er gebeurt wat. De apostelen, je zou zeggen: tegen hun ongelooft in zijn zij gaan verkondigen, en er gebeuren dingen. Zij zijn het wonder gaan ervaren, dat hun evangelie tot leven wekt. Zij zien het gebeuren hoe moedeloze mensen plotseling moedige helden worden. Zij zien het gebeuren hoe verziekte mensen opstaan in gezondheid en geestkracht. Zij zien het gebeuren, hoe immuun zij zelf zijn geworden tegen allerlei insinuaties en beschimpingen, die als addervergif op hen uitgegoten wordt. Zij zien het gebeuren, hoe onaantastbaar hun kracht is, als vijandige steekwoorden hen beschuldigen en trachten uit te schakelen. Het evangelie van de levende Heer overwint de dode wereld.

Niet wij schrijven het vervolg, maar de Heilige Geest schrijft de geschiedenis. Niet wij brengen tot geloof, maar de Heilige Geest wekt ons op. En op uw geloof zult u behouden worden. Als je gedooft bent, mag dit een zekerheid zijn. Wie geloof zal hebben en gedooft zal zijn, zal worden behouden.

Wat geloven wij? Wij mogen geloven dat God ons ongelooft overwint. Mijn overwonnen ongelooft gelooft dat Jezus leeft. Hij is het hoofd. Het hoofd geeft opdracht aangaande zijn lichaam. Trek heel de wereld in en breng het evangelie aan ieder die het horen kan. Dan zullen er gelovigen komen, zij zullen boze woorden als demonen uitdrijven; giftige aantijgingen zullen door het medicijn van de liefde onklaar gemaakt worden. Er ontstaat de gemeente als lichaam van de Heer. Dat mochten de apostelen geloven. Zij zagen het hoofd, het lichaam zagen zij nog niet. Zij zagen Christus, het hoofd, het lichaam geloofden zij. Wij zijn gemeente, lichaam van de Heer. Wij zien het lichaam. Omdat het lichaam leeft, geloof daarom in Jezus Christus, ons Hoofd, de levende Heer. En Hij zal u helpen en u kracht geven voor alles wat u nodig hebt. AMEN.